

der Jens Nielsen, Klank. Han udtaler sig saaledes om denne Sag: „Det vil kunne blive til Gavn ikke alene for alle dem, der ere Deltagere deri, men sikkert ogsaa for mange af deres hjemlige Naboer gennem den „indbyrdes Undervisning“, som i Reglen plejer at finde Sted Mand og Mand imellem“. Det tror jeg ogsaa er den væsentlige Side ved denne Sag, at naar en Mand eller Kone har deltaget i et saadant Kursus og der har beriget sine Erfaringer og vender hjem til sin Have eller Husmandslod for i Praksis at søge at udføre det, han har lært paa dette Kursus, kommer det ikke alene den vedkommende selv til gode, men det kommer ogsaa Naboerne til gode i vide Kredse. De Penge, der anvendes her, gøre saaledes Gavn ikke alene for den, der personlig har nydt godt af dem, men ved den indbyrdes Undervisning Mand og Mand imellem kan det blive til Gavn og Nytte for Folk i vid Udstrækning. Disse Forstandere ere alle enige om at udtale, at de Penge, der anvendes her, ere vel anvendte, og de ere enige om at udtale Ønsket om, at Lovgivningsmagten vil gaa videre paa dette Omraade, fordi de sige, at de Penge, der anvendes her, sikkert i Fremtiden ville give gode Renter.

Det forekommer mig, at naar man ser saadanne Udtalelser som disse, kan man ikke være i Tvivl om, at det er rigtigt at gaa videre ad den Vej, som er paabegyndt. Denne Sag blev rejst, da Finansloven var til 2den Behandling. Den Gang havde det ærede Medlem for Randers (Bjerre) stillet et Ændringsforslag, som gik ud paa det samme, som min Ændring nu gaar ud paa. Den Gang blev Ændringsforslaget taget tilbage, og det blev lovet fra den ærede Ordførers Side, at denne Sag skulde blive taget op til fornyet Overvejelse mellem 2den og 3dje Behandling. Det har gjort mig ondt, at disse Overvejelser ikke have ført til, at man har kunnet slutte sig til dette beskedne Forslag om at forhøje Beløbet med 4,000 Kr. Det forekommer mig, at de Vidnesbyrd, der foreligge her, foreligge fra Mænd, hvis Navne paa dette Omraade have en saa god Klang, at vi dristig kunne følge det, de her sige. Jeg synes derfor, der er al god Grund til at forhøje dette Beløb.

Medens jeg taler om denne Konto, vil jeg samtidig tillade mig at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa en noget lignende Sag, som ogsaa hører her under. Der stilles hvert Aar et Beløb til Raadighed til Uddannelse af Lærere i praktisk Havebrug, men det findes opført

paa Kultusministeriets Budget. Det forekommer mig, at det langt hellere maatte staa paa Landbrugsministeriets Budget. Jeg vil ikke i mindste Maade nedsætte den ærede Kultusminister, jeg tvivler ikke om, at han har udmærket Forstand paa Havebrug, men jeg tror dog, at den ærede Landbrugsminister maa være mere praktisk paa dette Omraade, og jeg mener derfor, at denne Bevilling burde være opført under Landbrugsministeriet. Den Bevilling, der i Øjeblikket gives paa Kultusministeriets Budget, er meget ringe. Kun mellem $\frac{1}{3}$ og $\frac{1}{4}$ af Ansøgerne have kunnet faa Del i disse Penge, fordi Summen er alt for ringe. Jeg vil derfor henlede den ærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa, om det ikke skulde være muligt at faa denne Bevilling flyttet og opført under hans Ministerium, altsaa paa det Sted, hvor den virkelig hører hjemme.

Jeg har dernæst tilladt mig at stille et Forslag under Landbrugsministeriet om at anvende 4,000 Kr. til Understøttelse for vore Fiskere, for at de kunne foretage Rejser i Indlandet og gøre sig bekendte med de Fangstmaader og Redskaber, som anvendes andetsteds. Det er egentlig ingen ny Sag. Paa andre Omraader give vi ret betydelige Bevillinger, for at Folk kunne rejse ud og berige deres Erfaring med Hensyn til de Virksomheder, de have at gøre med. Jeg skal saaledes nævne Husmandsrejserne, der jo nu hvert Aar foretages i stort Antal. Alle er vist enige om, at de Penge, der anvendes til Husmændenes Rejser, ere vel anvendte. Jeg tror imidlertid, at vore Fiskere bo endnu mere isolerede end Husmændene. Mange af dem bo i Afkroge af Landet, leve paa deres Fiskeplads og komme ikke andre Steder, hvor de kunne se, hvilke Fangstmaader og Redskaber man der anvender, og som de ikke kende. Der er for mig fra flere Fiskeres Side udtalt Ønsket om, at der maa blive givet en saadan Bevilling, idet man tror, at der er Trang til den inden for vor Fiskerbefolkning, og jeg tror, vi bør gøre et Forsøg i den Retning.

Jeg skal saa med et Par Ord berøre den af den ærede Ordfører omtalte Sag, den Maade, hvorpaa man har foretaget Licitation af Tømmerarbejdet ved Landmandsforsamlingen i Odense. Det er en bekendt Sag, at et Selskab af Tømmervende havde gjort et Tilbud om at udføre dette Arbejde, og at deres Tilbud var over 2,600 Kr. billigere end Mestrenes. Alligevel har Udstillingskomiteen ikke villet modtage dette lave Tilbud, men er gaaet ind paa